

Τῇ Β΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

* * * * *

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε
σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{B8}
 υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα

 κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}

ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

^{B8}Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε ^Β

Ἡ Στιχολογία. ^Β

^{B8}Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Β

^{B8}Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι ⁶ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω ⁶

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶

Ε^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου ⁶

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ⁶

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ⁶

A ^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου ⁶_{7x}

E ^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ⁶_{7x}

Π ^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα ⁶_{7x}

P ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ⁶_{7x}

E ^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ⁶_{7x}

E ^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι ⁶_{7x}

E ^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ ⁶_{7x}

Γ ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου ⁶_{7x}

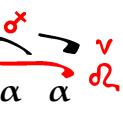
Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος  Βου ξ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται 
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε


στιν

Π ρο ε ορ τι α Α σμα τα α  ευ σε βως

προ η χη σω μεν  τς σε πτς Βα πτι ι σμα τος τς  ς

Θε ς η μων  ι δς γαρ μελ λει ως αν θρω πος  ς

σαρ κι ι πα ρα γι νε σθαι  προς τον Προδρομον αυ

τς  και Αι τη σθαι το Βα πτι σμα  το σω τη ρι ον  ς

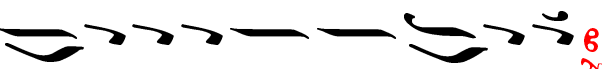
εις α να α πλα σιν παν των των εν πι στει  ι

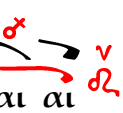
ε ρως φω τι ζο με ε νων  και με τε χον των τς Πνευ

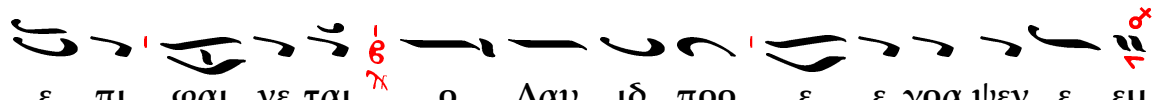

ματος

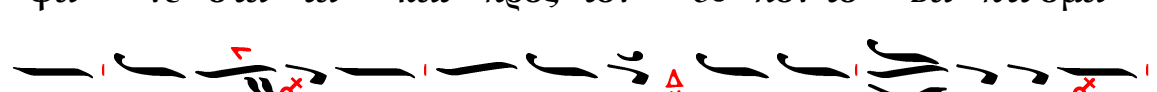
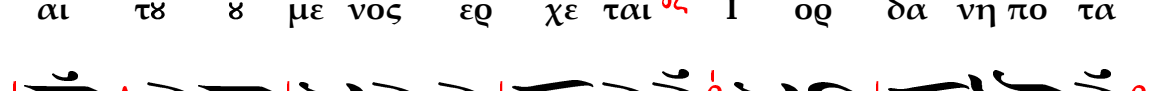
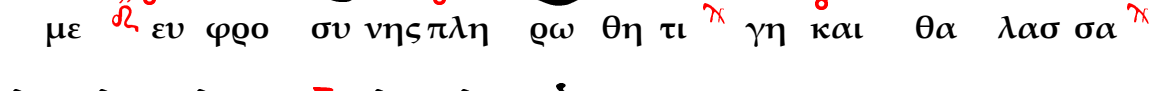
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

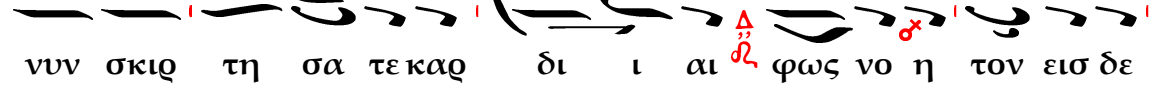
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου 
ηλ πι σεν η ψυ


χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον 

Ο Χρι στος α να δει κνυ ται αι  ο Θε ος


 ε πι φαι νε ται ο Δαυ ιδ προ ε ε γρα ψεν ε εμ

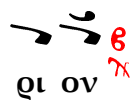
 φα νε στα τα και προς τον δσ λον το Βα πτι σμα

 αι τσ δ με νος ερ χε ται Ι ορ δα νη πο τα

 με ευ φρο συ νης πλη ρω θη τι γη και θα λασ σα

 οι βσ νοι οι και τα ο ρη και αν θρω πων

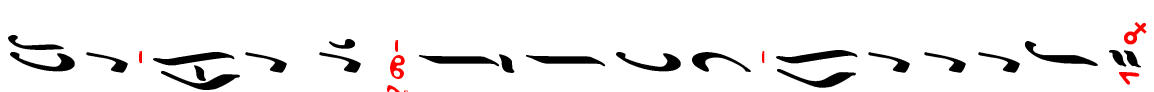
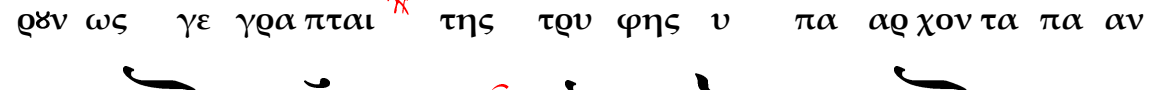
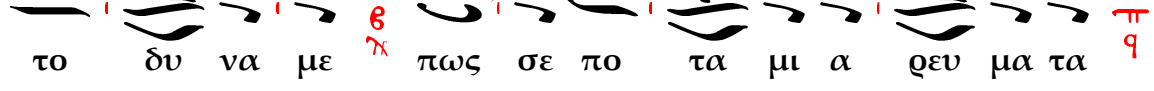
 νυν σκιρ τη σα τε καρ δι ι αι φως νο η τον εισ δε

 χο με ναι

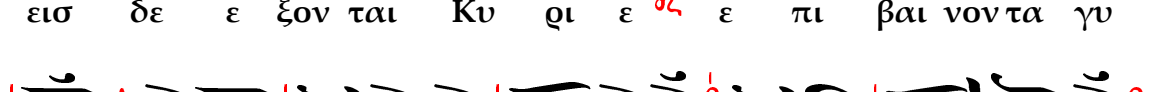
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ


 ρι ον


 ο τα μον της ει ρη νης σε ε και χει μαρ

 ρσν ως γε γρα πται της τρυ φης υ πα αρχον τα πα αν

 το δυ να με πως σε πο τα μι α ρευ μα τα

 εισ δε ε ξον ται Κυ ρι ε επι βαι νον τα γυ

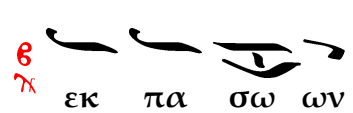
 μνον ρα νς τον τοις νε φε σι πε ρι βαλ λον τα

 και γυ μνω ω σαν τα πα σαν την κα κι αν τσ

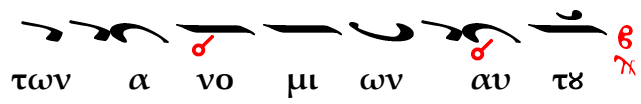
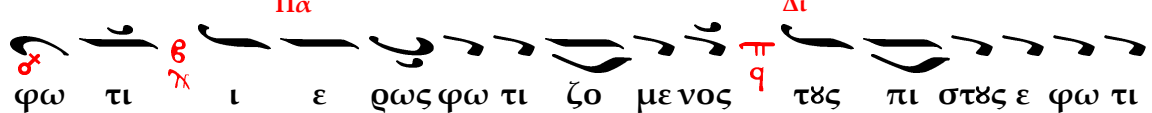
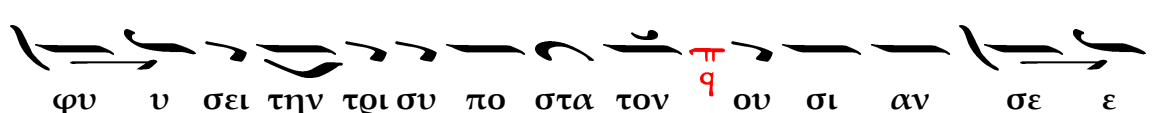

 εχ θρσ και αφθαρ σι ι αν τς γη γε νεις ε πεν

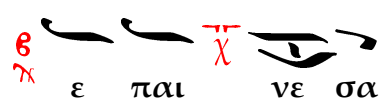
 δυ σαντα

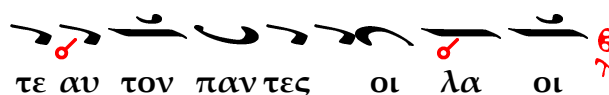
Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων


 των α νο μι ων αυ τς
 Πα Νη
 Πα α τερ Ι ε ραρ χα Σιλ βεσ τρε ι ε ρω συ νης

 φω τι ι ε ρως φω τι ζο μενος τς πι στς ε φω τι
 Πα Δι
 Πα σας φω το βο λοις δι δαγ μα σι Mo να δα

 φυ υ σει την τρι συ πο στα τον ου σι αν σε ε
 Νη
 βειν και α πε δι ω ξας σκο ο τος αι ρε σε ων
 Πα Δι
 την φω σφο ρον ση μερον ο θεν φαι δρως μνη μην σγ γη θο
 Νη
 με νοι πα νη γυ ρι ι ζο μεν

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

 ε παι νε σα


 τε αυ τον παν τες οι λα οι
 Πα Νη
 Πα α τερ θε ο φο ρε Σιλ βεσ τρε στυ λος ω ρα θης

Πα Δι
 πυ ρος ι ε ρως προ η γς μενος ι ε ρς συστημα
 Πα Δι
 τος και νε φε λη σκι α ζς σα Αι γυ πτς
 Πα Δι
 πλα α νης πι στς ε ξαι ρς σα και προς την
 Νη
 θει ει αν γην με τα φε ρς σα ται αις α πλα νε
 Πα Δι
 σι σς δι δα χαις ε κα στο τε την ευ κλε η ο θεν
 Νη
 και πα νι ε ρον μνη μην σς σε ε βο μεν

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νειεις τον αι ω να
 Πα Νη
 Πατερ θε η γο ρε Σιλ βεσ τρε ρειθ ροις των σων προ
 Πα Δι
 σευ χων τον πο λυ μορφον δρα κοντα α σφα λως α πε πνι
 Πα Δι
 ξας ι ε ρως θαυ μα ζο με νος Ελ λη νων
 Πα Δι
 πλη η θη Θε ω προ ση γα γες Ε βραι ων
 Νη
 θρα α σος δε Ε τα πει νω σας θα αυ μα τα με
 Πα Δι
 γιστα εκ τε λων ε νω πι ον τς των σα φως ο θεν
 Νη
 σε γε ραι ρο μεν και μα κα ρι ι ζο μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Βυζαντίου.

Ἦχος Πά

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Πα
Ε ρ χε ε ται προς Ι ορ δα α α α νην Χρι στος
η η α λη η η η θει ει ει ει α τς βα πτι
σθη ναι αι υ υ πο Ι ι ω α α α αν νς και
φη σι προς α αυ τον ε γω χει αν ε χω υ πο
ςς βα α α πτι ι σθη η η ναι και συ υ υ ε ερ
χη προ ο ο ος με ς τολ μω ο ο χο ο ορτος
προσψαν σαι αι τω ω ω πυ υ ρι συ με α γι α
α σον Δε ε ε ε σπο ο ο ο τα τη θει ει α ε
πι ι φανει ει ει α α α α σς ς ς ς ς

* * *

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

* * *

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
πάντες οἱ δὲ ἄγγελοι Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν αὐλαῖς οἱ οἱ κ

Θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
πάντες οἱ δὲ ἄγγελοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
πάντες οἱ δὲ ἄγγελοι Κυρίου

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Πα ρ

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σας τας η με ρας της ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω η ης μθ ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυχης μὲ^{u q}

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με^{ν' 22}

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε^{u q}

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος  Δι 

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι

8  τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην⁶

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη  ο θεν η ξει

 η βο η θει α μὲ^Δ

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι

8  τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην⁶

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ  φυ λα ξει

 την ψυ χην σθ ο Κυ ρι ος^Δ

Η βο η θει α μὲ πα ρα Κυ ρι ι 8 ^{2'} τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην  γη η ⁷

 ην^Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος ραν Γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ^Δ το ε λε
ο ος σ ^{Γα} προ φθα α ^ρ σει ^ρ με ^ρ
Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ξε λ μ ε εκ των εχ θρων μ ο Θε
^{Νη} ^Δ ος ^ρ και εκ των ε πα νι στα ^χ ^ρ με νων επ ε με ε λυ
^Μ ^ρ τρω σαι αι με ^ρ
Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ^Δ το ε λε
ο ος σ ^{Γα} προ φθα α ^ρ σει ^ρ με ^ρ
Στίχος β'. ^{Γα} ^χ **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη} ^{Γα} ^Δ α νο μι αν ^ρ και εξ αν ^χ ^ρ δρων αι μα των σω σον
^ρ με ^ρ
Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ^Δ το ε λε ο
^ρ ^χ ^ρ ος σ ^ρ προ φθα ^ρ σει ^ρ με ε ε ε ^ρ

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἄγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

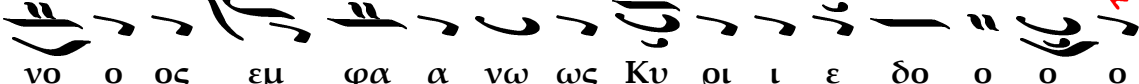
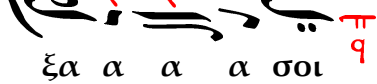
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ Πα ρ

Πα
Λ αμ πρα μεν η πα ρελθου σα α Ε ο ορ τη λαμ
προ τε ρα δε Σω τη η η ηρ η η η ε πε ερ χο
με ε ε ε νη ε κει νη Αγ γελον ε σχε εν ευ α
αγ γε λι ι στην και α αυ τη Προδρο μον ευ ρε προ ο
ε τοι οι οι οι μα α α α στην εν ε κει νη αι
μα των εκ χε ο με ε ε νων ως α τε κνος ω δυ ρε το
M Πα ρ
η Βη θλε ε ε εμ εν ταυ τη υ δα των ευ λο
ο γα ρ με ε νων πο λυ τε κνος γνω ρι ζε ε ται αι
αι η Κο ο λυμ βη η η η θρα το τε Α στηρ τους
Δι
Μα α α α γου ους ε μη η η νυ υ υ σε νυ υ υ υν

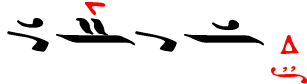

 δε ε Πα α τη ηρ κο σμω σε ε υ πε ε ε ε

 δει ει ει ει ξεν ^π₉ ο σαρ κω θεις και πα λιν ερ χο με ε

 νο ο ος εμ φα α νω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ο

 ξα α α α σοι ^π₉

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

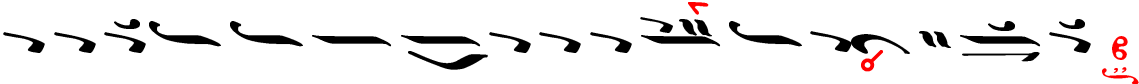
Ἦχος ^ϑ_{Δι}

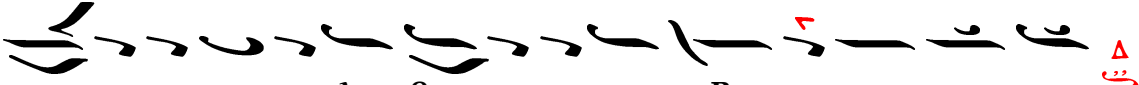
Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου 
 και Ε ερ

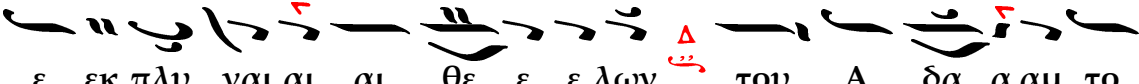

 μω νι ι ειμ ^Δ

Π ^{Δι} α λιν Ι η σους ο ε μος κα α θαι ρε ε ται ^Δ


 εν τω ω ω Ι ι ι ορ δα νη ^Δ μαλλον δε κα θαι


 αι αι ρει τας α μαρ τι ι ι ι α ας η η μω ων ^ϑ


 ερ χε ται γαρ α λη θως ε πι το Βα α α πτι σμα ^Δ


 ε εκ πλυ ναι αι αι θε ε ε λων ^Δ του Α δα α α μ το


 χει ρο ο ο γρα α α α φον ^ϑ και φη σι ι προς το ο


 ον Ι ι ι ω α αν νην ^Δ δευ ρο υ πη ρε τη η σον


 ω ω ω ω Βα α πτι ι ι στα ^Δ μυ στη ρι ου

ξε ε νου ου το κε φα α α α λαι αι αι αι ον
 δευ ρο εκ τει ει νον την ση ην χει ει ει ρα τα α χυ υ
 υ και α ψαι της κο ρυ υ φης του συν τρι ψα αν τος
 την κα ραν του δρα α α κο ο ο ο ον τος και α
 νοι ξαν το ο ο ος τον Πα ρα α α δει ει ει ει σον
 ον ε κλει σεν η πα ρα βα α σις α πα τη του ο ο
 ο ο φε ε ε ε ως τη γευ σει του ξυ υ υ
 λου ου πο ο ο τε

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ

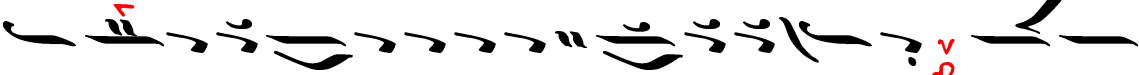
ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλη η θο ος η η η

χς υ δα α α α τω ων

Φ αι δρα μεν η πα ρελ θου σα α Ε ο ορ τη η

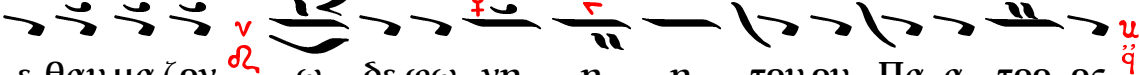
η η εν δο ο ξος η πα ρου ου ου ου σα

α η με ε ε ε ρα α εν ε κει νη τω


 Σω τη η ρι Μα α γοι οι προ ο σε κυ νη σα αν εν ταυ

 τη δε ε ε τον Δε σπο ο ο ο την δα 8 λος κλη

 το ος ε ε βα α α πτι ι ι ι σε εν ε

 κει Ποι με νες α γρα αυ λου ουουντες ει ει δο ον και αι ε

 ε θαυ μα ζον ω δε φω νη η η του ου Πα α τρο ος

 τον μο νο γε νη η Υι ον ε κη η η η η

 η η ρυ υ υτ τε εν

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Γα ϕ


 ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

 αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

 ω νας τω ν αι ω ω ω νων α μη ην

 ευ τε α πα αντες πι ι στοι οι οι την Ι ου δαι αι

 αι α α α αν α α φε ε εν τες δι ελ θω μεν την

 ε ρη μο ο ον του Ι ι ορ δα α α α α

νου ου και θε α σω με ε θα ση η με ρον ε ε
 κει τον δι η μας ε πι φα νε ε ε εν τα
 α σα α αρ κι ι το Βα α πτι ι σμα αι του
 ουουντα εν τοις ρει ει ει θροιοι οις του Ι ι ορ δα
 α α α α νου ου τον Βα πτι στην πα ραι αι του με ε
 νον και βο ω ωντα α α α τω ω φο ο ο βω ου τολ
 μω χει ει ρο θε τη η η η σαι τη πη λι ι ι νη πα
 λα α α α μη η το ο ο πυ υρ ο Ι ορ
 δα νης και η θα α λα α α ασ σα α ε φυ υ γον Σω
 τηρ και αι α πε ε στρα α α φη η η η σα αν κα
 γω πως ε πι ι θη η η σω ε πι την κο ρυ φη η
 η ην σου ου χει ει ει ρα η ην τρε ε ε ε μει ει
 τα Σε ρα φιμ α νε χω ρη η σεν ο Ι ι ι ι ι
 ο ορ δα α α νης ως ε δε ξα το την Η λι ου δι
 Ε λισσαι ου ου μη η η λω ω ω ω τη ην πως
 μη η δυ υ υ η εις χα α α α ος και βα α α θος

Πα
 βλε ε ε ε πω ων γυ μνο ο ον σε ε Ε εν τοις ρει
 Νη
 ει ει ει θροι οισ πωσ δε μη φλε ξη η με ε ο
 Γα
 ο ο λος ε εκσουου πυ ρουμενος τι βρα δυ νειεις Βα πτι
 ι στα του βα πτι ι ι σαι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι
 Πα
 ο ο ον μου ο Ι ορ δα α α νης βο ο α α
 Νη
 α προς Ι ι ω α α α α αν νην τι των πολ
 υ λων κω λυ υ υ υ ει εις την καθαρ σιν πασαν την κτι
 Γα
 ι ι σιν η γι ι ι α σεν α φες α γι α α
 α σαι αι κα α με ε και των υ δα α α τω ω ω
 ω ων τη ην φυ υ υ σιν ο τι εις του το ε ε ε πε
 Νη
 φα α α νη η η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

Ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον·
Ποίημα Συμεὼν τοῦ Λογοθέτου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῇ δευτέρᾳ.
ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Πα ς

Τ^{Πα} ω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λας
σαν θει ω αυ τς προ σταγμα τι α να ξη ρα να α ντι
και αι πε ζευ σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την
λα ον κα θο ο δη γη σα ντι Κυ ρι ω α σω μεν
εν δο ξως γαρ δε δο ξασαι

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Η α πορ ρη η τος τς Κτι στς συγ κα τα βα σις πριν
εκ Παρ θε νς λαμ ψα σα κοσμον κα την γα α σεν αυ τος πα
λιν ο Χρι στος αλ λο νυ νυ μν στη ρι ον τε λε σον ερ
χε ται εν Ι ορ δα νη βρο των εις ξε νην α να γεν
νη σιν

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Δ ι α κο νη σων ερ γω φρι κτω προ ερ χε ται προς
Ι ορ δα νην Προδρομος νυν η τς Λο γς φω νη το ον
πτω χευ σα ντα Α δαμ ο πλς των Θε ο τη τι δι α
τς Πνευμα τος γαρ πλς τη σων η η κει Χρι στος τω δω ρω
τς Βα πτι σματος

Ὁδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ε φρι ι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο
λον ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν
εν α πει ρω υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω
ου δε εκ μα ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι
ζων υμ νος α α νε μελ πε το τον Κυ ρι ι ον πα ντα τα
ερ γα α υ μνει τε και υ περ υ ψου τε εις πα
ντας τας αι ω νας

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι
Υ μα ας μσ σκευ η εκ λε κτα ε πι γνω σο μαι
η της ε μης δω ρε ας σφρα γις ε ση μαν θη εν
υ μιν τρις σον φω ως α α πασ τρα πτς σα προς το Βα πτι
σμα Χρι στος ο Λο γος φη σι τοις ρα θυ μι ας
ο κνω δι ι α με νσιν εν τς τω ω γαρ νε αν ο δον σω
ω τη ρι ας και ε λευ θε ρι ας ζω ην η κω δω
ρσ μενος

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι
Τ α ξε ε ως εμ πα λιν εν σοι φυ σι κης ε
στι πραγ μα τε λς μενον νυν το ε λατ τον και γαρ
γνω μη ευ λο γει ει ται αι τς κρειττο νος ο θεν δε δοι
κα σην χει ρα πτη η σαι κα ραν τω Λυ τρω τη ε βο
η σε εν ο Προδρομος ου θε μι ις γαρ χορ τον πυ ρι προ ο
σε γγιζειν συ με μαλλον α γι α σον σον δσλον

Ἔτερον Διῶδιον. Ἦχος ὁ αὐτός,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτη τε.
Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Δ^{Πα}
ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ
α θυ μι ι ι ας υπ νον ψυ χι κον τι να ξα αν

τες καρ δι ας ε ε γρηγορ σει τω ερ χο με νω κα

θα ραι ψυ χας εν ρει ει θροις βο η σω μεν ευ

λο γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι σ τον Κυ ρι ον

Δ^{Πα}
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Ι
κα ν σ σ σ θω πρα ξις εν η μιν ψυ χη η ης

εν υ ψη λη θε ε ω ρι α ο πως κατ αμ φω φα

νεν τες φαι δροι τω πα α ντας κα θαιρο ντι ευ λο

γει τε τα ερ γα βο ω ω μεν τον Κυ ρι ον

Κ^{Πα}
αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

Τ
ο τα λα αν τον λο γω πρα κτι κω κο σμη σα αν τες

εν δι πλη ε ερ γα σι α πισ τει τω δο ντι Δε
σπο τη πι στοι ως δὲ ἄλλοι προ σαξωμεν βα πτι
σθηναι μο λθ ντι ψυ χω ωνεις α να πλασιν

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε ε με γα λυνας Χρι στε την τε κθ σαν σε
Θε ο το κον αφ ης ο πλα ξης η μων ο μοι ο
πα θες πε ρι ε θσ σω μα το των η με τε ρων
λυ τη ρι ον α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζο
ντες πα σαι γε νε αι σε με γα λυ νο μεν

Πα
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ υ υ πον πα ντα εμ πα θη α πω σα με νοι ε
πα ξι ως Βα πτι σμα τος τθ θει ὲ γνω μην α να λα
βω μεν εμ φρο να η κει γαρ ο Κτισ της κα θα ρσιν δω ρη
σα ασ θαι ξε νην ρει θροις βα πτι ζο με νος πα σι τε και
νην δει ξαι αλ λοι ω σιν

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι
Α α φο ρων τες εις Χρι στον τα πει νυ με νον
ε κς σι ως με χρι και δς λς μορφης υ πο την αυ
τς δ χει ει ρα την κρα ται αν νυν τα πει νω θω μεν
πνευ μα τι συ νε παρθεν τες ο πως βα πτι ζο με νον
τς τον κα θα ροις εργοις τι μη σω μεν

Ἄλλος.

Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Δ^{Πα} ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι
Τ ης α α μαρ τι ας τον βα ρυν ρυ πον α α πορ ρι
ψαν τες κα θα ροι τω πα α ντας κα θαι ρο ντι ρειθ
ροις θει οις ε πο φθω μεν Δεσποτη
Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Ε ν Ι ι ορ δα νη πο τα μω βα πτι σθη ναι η κο
ντι τω Χρι στω ω δευ τε προ ο σε γγι σω μεν των δα

κρυων ^Δκαθαρθεντες τοις ρειθοις

Κ^{Πα}αι νυν και αει ^Δκαι εις τας αιωνων

αιωνων αμην

Εν τη η γεννησει σου σωτηρη μας εεορ

τασαντας με τα Μαγων και Ποιμενων νυν προσδε

ξαι σε τιμωντας ^Δβαπτισθη ναι μολυντα

Ὁ Εἰρμός.

Ητο ον αχωρητον θεον εν γαστρι χω

ρησασα και χαραντω κοσμω κυησασα σε

υμνου μεν ^ΔΠαναγια Παρθενε εεεε

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

Ἦχος ᾠδῆς Δι' -Θ

Ε τοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε πι ζου Νεφθα
λειμ **6** I ορ δα νη πο τα με στη θι υ πο δε
ξαι σκιρ των **Δ** του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε
σπο ο **6** ο την **6** α γαλ λου ο Α δαμ συν τη Προ
μη η το ρι **Δ** μη κρυ πτε τε Ε αυ τους ως εν Πα
ρα δει σω το πριν **6** και γαρ γυ μνους ι δων υ μας ε πε ε
φα νεν **Δ** ι να εν δυ ση την πρω την στο λην **6** Χρι
στος ε φα νη την πα σαν κτι ι σιν **Ζ'** θε λων α να και
νι **7** ι **Δ** ι σαι αι αι **Δ** **Σίμωνος Καρᾶ.**

**Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἵσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἑκτενῇ
καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.**

*** * ***

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιланθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *